

**Na našu prax v poprad-
skej nemocnici sme sa
tešili, ale sme sa jej aj
báli. Čo nás čaká ? Aké
to bude na oddelení ?
Akí budú naši pacienti ?**

PRVÉ KROKY NA PRAXI

Prichádzame ráno na 7 : 00 alebo na 7:15, striedame sa, aby sme sa čo najmenej stretávali kvôli covidu. Každý týždeň sa testujeme na Covid 19. Pred oddelením zadychčaní čakáme učiteľku, lebo chodíme po schodoch, nemôžeme používať výťah. Môžeme ho použiť len vtedy, keď ideme s pacientom na vyšetrenie. Rozprávame sa, čo nás čaká, aký bude deň, ako sa nám bude dariť, či učiteľka bude skúšať... Na oddelení nás učiteľka rozdelí, kto pôjde na ktorú ošetrovaciu jednotku alebo ambulanciu. V skupine je nás 5 – 6 žiakov. Na jednom oddelení sme 3 – 4 týždne. S novým oddelením sa nám mení aj učiteľka. Zvykáme si na nové pracovisko a na nový spôsob práce. Ráno meriame pacientom fyziologické funkcie. Všetko je iné ako v škole v odbornej učebni na modeli. Potom s učiteľkou podávame pacientom lieky. Čakáme na výkony, ktoré máme urobiť, čo nám povedia sestričky. Pri niektorých výkonoch spolupracujeme aj 2 spolužiačky. Pacienti sa tešia, keď prídeme, predstavíme sa a povieme, že sme študenti zdravotníckej školy. Pozorne sledujú, ako pracujeme. Veľmi ich teší, že sa pýtame, čo potrebujú, ako im môžeme pomôcť. Keď máme ísť niekomu urobiť EKG, veľmi sa bojíme, alebo keď

ideme na vyšetrenie s pacientkou - či to zvládneme ? Nie je také jednoduché prepravovať pacienta na sedačke, aj to sa treba naučiť. Pomáhame sestričkám, spolupracujeme s nimi. Niektorí z nás už pacientom odoberali krv zo žily. Je s nami učiteľka, ktorá mám aj chytí ruku, aby sme správne žilu napichli. Ak sa to podarí, je to pre nás veľký úspech a povzbudenie. Všetko je pre nás nové, bojíme sa, či to robíme správne a hlavne aby sme pacientovi neublížili. Tešíme sa, keď nás učiteľka pochválila alebo nám vysvetľuje postup výkonu, alebo s nami spolupracuje. Je to pre nás veľké povzbudenie a

istota. Nevieme ako s pacientmi komunikovať, bojíme sa, či sme pacientovi vysvetlili správne, či nám rozumel. Pacientom podávame stravu a tekutiny, niektorých krmíme. Na konci praxe si píšeme tému na ten deň a učiteľka nás skúša. Bojíme sa toho skúšania, máme taký strach z toho, čo sa opýta, či budeme vedieť odpovedať. Cez prestávku v šatni si hovoríme o tom, čo sme robili a po skončení praxe sa tešíme alebo aj sme smutní. Každý deň praxe je pre nás nový a získavame nové skúsenosti a zážitky.

SILVIA

